

עת"א 54126/08/20 - פואד סייד, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בית המשפט המחוזי בחיפה

22 ספטמבר 2020

עת"א 54126-08-20 סייד נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

פואד סייד,
ע"י ב"כ עו"ד שלומי בלומנפלד

נגד
המשיב

הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

לפני עתירת העותר שהוגשה נגד החלטת המשיב מיום 17.08.20 בדבר ריצוי יתרת העונש במאסר בפועל בבית סוהר. נטען כי על פי חו"ד שצירף העותר חל בו שינוי המצדיק מתן הזדמנות נוספת לריצוי העונש בעבודות שירות.

יצוין כי בתאריך 30.06.20 ניתן פסק דין בעתירה קודמת שהגיש העותר כנגד המשיב, עתירה שהוגשה בסמוך לאחר שניתה החלטת ההפקעה, בעת"א 33703-06-20 בעניין ריצוי מאסרו של העותר. בפסק הדין קבע בימ"ש זה כי יש לדחות את העתירה שכן לא נפל פגם בהחלטת המשיב, אך צוין כי אין מניעה שהעותר יפנה בבקשות כאלה או אחרות לממונה על עבודות שירות וככל שיש נסיבות חדשות שלא היו בפני הממונה בעבר, ממילא יוכל העותר לפרט בפניה וחזקה כי פניה זו תישקל.

העותר טוען כי פנה אל המשיב וצירף לפנייתו עדכון הערכה פסיכולוגית וביקש כי המשיב יתייחס גם לאמור בהערכה זו, עת הוא שוקל מחדש שיבוצו של העותר. המשיב קבע שאין בכך לשנות את החלטת ביהמ"ש כי על העותר להתייב למאסר. כנגד החלטה זו הוגשה עתירת אסיר נוספת במסגרת עת"א 2441-08-20 ונקבע בפסק הדין שאגב שמיעת העתירה עלה כי טענות העותר לשינוי נסיבות לא הובאו בפני הגורם המוסמך אשר המליץ להפקיע את עבודות השירות והוא זה שמוסמך לשנות את החלטתו. לכן הורה בימ"ש זה כי עניינו של העותר יוחזר לשב"ס וענינו יובא לבחינה אצל הגורם שהחליט על הפסקת עבודות השירות, שהוא הגורם המוסמך לבחון את הבקשה ולהחליט האם לשנות את החלטתו הקודמת או להותירה בעינה. בעקבות פסק הדין, הגורם המוסמך אצל המשיב קבע כי אין באמור בחוה"ד שצורפה מידע חדש המהווה טעמים לראות בחיסוריו של העותר חיסורים מוצדקים, שכן לאורך חודשים ארוכים לא התייב לריצוי עונשו. לכן אין בכך טעם המצדיק ביטול הפסקה מנהלית.

כעת טוען העותר במסגרת העתירה הנוכחית כי המשיב לא נתן דעתו כלל לאפשרות זימונו של העותר לשימוע לצורך הצגת התמונה במלואה וכלל לא נתן עליה דעתו שכן קיבל החלטתו יום לאחר שניתן פסק הדין של בימ"ש זה. נטען כי היה על המשיב לזמן אליו את העותר לשימוע לצורך הצגת התמונה במלואה וכי מדובר בהחלטה שאיננה סבירה באופן המצדיק התערבות. העותר מבקש כי ימונה מומחה נוסף שיבדוק את העותר והוא מוכן לממן את שכרו של המומחה באופן מלא. נטען כי שני אנשי מקצוע מסרו חוו"ד לפיה חל שינוי בעותר שבא לידי ביטוי בהבנתו, ברצינות ובמצבו, אשר יביא לביצוע עבודות השירות באופן משביע רצון. נטען כי מדובר בנסיבה חדשה שלא נלקחה בחשבון על ידי המשיב ולא ניתן לה משקל על ידי המשיב. מבוקש לתת לעותר הזדמנות אחרונה לאור הנסיבות והשינוי שחל בו.

המשיב טוען כי יש לדחות את העתירה ואת הבקשה לחוות דעת בימינו ביהמ"ש. נטען כי כל הנתונים אודות העותר הונחו בפני בית המשפט במסגרת ההליכים הקודמים והיוו בסיס להחלטת ביהמ"ש שהייתה כדין, לדחות את העתירה ולהורות לו להיכנס למאסר. נטען כי כל שעולה מחוות הדעת שהעותר פנה לייעוץ כדי לשקף את מצבו הפסיכולוגי והנפשי ואת המצוקה שבה הוא נמצא. לא עולה מחוות הדעת שינוי שבו הבחינו המומחים בין התנהלותו הקודמת להתנהלותו החדשה. אין מילה על אמיתות הצהרות העותר לפיהן הוא באמת מקבל אחריותו שואף לשנות את דרכיו. נטען כי חוות הדעת הועברה לגורמי הממונה על עבודות השירות, אשר בדקו אותה ולא מצאו בה נסיבה חדשה שיש בה לשנות ממצב הדברים שהיה קודם לכן. נטען כי גם בשימוע הראשון שנערך לעותר, שבגינו קיבל הזדמנות נוספת, הצהיר העותר כי הוא מבקש הזדמנות נוספת ומוכן לשינוי ולכן התחשבו בו. עם זאת, העותר לא עשה דבר לאורך תקופה של כמעט שנה כדי להראות את הרצינות שלו, זלזל באופן מופגן בהחלטות הממונה וגם בהחלטת ביהמ"ש. נטען כי הגורם המוסמך שהחליט על ההפסקה המנהלית הראשונית עיין בחוות הדעת וכתב החלטה מפורטת ומנומקת, תוך שהוא מפנה לקושי שלו לערוך הפליה כזו בין כלל האסירים ובין עובדי השירות והעותרים שכולם רוצים להפגין נחישות ושינוי בעת שחרב המאסר מרחפת מעל ראשם. נטען כי ביהמ"ש לא קבע בשום שלב שייערך שימוע חדש. העותר קיבל את יומו בפני הממונה. נערכו לו שני שימועים. החלטת ביהמ"ש היא חלוטה. לא היה צורך לקיים שימוע נוסף. נטען כי יש להורות על כניסתו של העותר למאסר בהתאם להחלטה קודמת ואין מקום לשלוח לחוו"ד מטעם ביהמ"ש. נטען כי אין בדיקה רפואית פיזית המשנה את הנסיבות או הפרעה נפשית שהתווספה. מדובר במצב שטחי ואין מדובר בנסיבה חדשה שמשנה את החלטת ביהמ"ש בעתירה הקודמת.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה.

העותר לא ריצה את עבודות השירות כסדרן וכבר נקבע בעת"א 33703-06-20 כי לא מילא את חובותיו ולא התייצב לעבודה, למרות שניתנו לו הזדמנויות ובוצעו שני שימועים. מדובר בהתנהלות בלתי ראויה ומזלזלת של עובד השירות, אשר בחר מטעמיו לא להתייצב לריצוי עבודות השירות על אף הזדמנויות שניתנו לו. נקבע כי לא נפל פגם בהחלטת שב"ס וכי את טענות העותר היה צריך להעלות במסגרת השימועים שלאחד מהם לא התייצב ואין לו להלין אלא על עצמו.

גם במסגרת פסק הדין שניתן בעת"א 2441-08-20 ביהמ"ש לא הביע עמדה לגופו של עניין, אך ציין כי עניינו של העותר צריך להיבחן אצל הגורם שהחליט על הפסקת עבודות השירות אצל המשיב וכך נעשה. כאמור לעיל, אותו גורם קבע

שאין בחוות הדעת כדי לשנות מההחלטה המורה על הפסקה מנהלית.

כאמור, לעותר ניתנו הזדמנויות לסיים לרצות את עבודות השירות כסדרן, למרות התנהגותו הלקויה, אך הוא לא השכיל לנצל זאת. לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב לפיה אין בחוות הדעת כדי לשנות מההחלטה. כמו כן, אינני סבור כי הייתה קיימת חובה לקיים שימוע נוסף לעותר בנסיבות העניין. כך גם אין מקום להורות על קבלת חו"ד נוספת בנסיבות העניין. כפי שפורט, לעותר ניתנו הזדמנויות ונערכו לו שימועים. העותר אף הבטיח במסגרת שימוע שנערך לו ששינה את דרכיו וביקש שיינתן לו הזדמנות, אשר אכן ניתנה לו ובכל זאת לא שינה התנהגותו. על כן, לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות בנסיבות העניין.

פתוחה הדרך בפני העותר להביא את חוות הדעת העדכנית בפני גורמי הכליאה במסגרת הליך של מיון מוקדם, זאת כדי שיביאו בחשבון את נתוניו בהליך השיבוץ למתקן כליאה. לא ראיתי עליה להתערב בהחלטות שב"ס ו/או להחזיר את עניינו של העותר לשימוע נוסף או בחינה בדרך אחרת. כדי לאפשר לעותר למצות הליך של מיון מוקדם יקבע מועד להתייצבות לריצוי מאסר המביא בחשבון את קיום ההליך.

העתירה נדחת. העותר יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום א' 18.10.20 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על העותר לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"א, 22 ספטמבר 2020, במעמד העותר וב"כ הצדדים.

רון שפירא, נשיא